



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Loca Infesta,|| Hoc est:|| De Infestis,|| Ob Molestantes||
Daemoniorvm Et Defvncto-||rvm Hominvm Spiritvs,
Locis,|| Liber Vnvs.||**

Thyraeus, Petrus

Coloniae Agrippinae, 1598

VD16 T 1247

Cap. LIX. An Spiritus fugentur accenso lumine; & ita definant esse molesti?


[urn:nbn:de:hbz:466:1-61332](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61332)

& conditionis; ita nihil ob eandem causam potest in Spiritus Elementum ignis.

12. Neque huius ratio est, quod alterius rationis sit ille ignis; alterius *noster*. Siue alterius rationis sit, siue non sit; aliquid ipsum posse in Spiritus negari non debet; si per se plurimum in Spiritus potest infernalis ignis.
13. Causa, cur in Spiritus nihil possit *noster*; possit autem *infernalis*, est; quod hunc Deus velit esse instrumentum diuinæ iustitiæ; *noster* non velit; ab illo velit Spiritus affligi & pati, ab hoc non velit. vt hic simile quid eius sit, quod in Sacramento Baptismi accedit, vbi aqua ad remissionem valet peccatorum, vinum vel alius liquor non valet.
14. Habet hoc Deus Opt. Max. vt quemadmodum, cum rerum conditione corporalia administrat per spiritualia; ita, præter rerum conditionem, agat in Spiritualia per corporalia, quæcunque ille expedire iudicauerit.
15. Non igitur fugiunt ignem idcirco Spiritus, quod igne torqueantur. An fortè ipso, tanquam *signo*, terrentur? idcirco fugiunt aut detestantur; quia infernalem, cuius signum est, ad memoriam reuocat? Nec hoc dici debet. Neque enim quæcunque rerum inuisarum signa, quocunque modo, sunt; inuisa sunt; sed quæ ex se hoc habent, vt signa sint: quod *noster* ignis non habet. Timent Dæmones crucem; non lanceam, qua Christi pectus transfixum; attamen vt crux, ita lancea, Christi Domini, Dæmonū hostis, signum quoddam est: sed per se signum crux est, lancea non est. Ita ignis *noster* per se infernalis ignis signum, aut imago non est; quemadmodum nec hominis homo imago aut signum proprie.

CAP. LIX.

An accenso lumine fugentur Spiritus, & ab ipsorum infestatione liberentur infesta loca.

1.  Vemadmodum superius diximus, quosdam se gladiis & lanceis aduersus Spiritus munire; ita alij sunt qui si noctis tenebras lumine depellant, nihil sibi à Spiritibus metuunt; & omnia, ab ipsorum infestatione, tuta censent esse loca.
2. Horum inde profecta opinio, quòd obseruarint, vt plurimum noctibus molestos esse Spiritus; quando tenebræ occupant omnia; inter diu verò vel nunquam, vel rarissimè; & tunc quidem breuissimo tempore obseruentur.

Tenebras

Tenebras autem amare Spiritus, & lucem fugere, ex eo sibi
persuadent, quod damnatorum ferè sint, qui apparent: qui cum
malè faciant semper, & bene nunquam; lucem oderunt. quoniam,
vt ait Dominus: *Qui malè agit, odit lucem.* Ioan. 3.

Qui ita philosophantur, quamuis veritatem non per omnia
assequantur; in multis tamen non omnino à veritate aberrant,
quæ vbi indicauerimus, quod Caput est controuersia, declara-
bimus.

Primùm, non errant in hoc, quod credant eos, qui malè agunt,
odisse lucem. Domini hæc oratio est. Pro ipsius confirmatione dici
possunt multa. Sed in re clara multis opus non est.

Deinde, nec in hoc errant, quod censent frequentius nocturnis,
quàm diurnis temporibus ad homines redire eosdemque molestare Spi-
ritus. Res ita prorsus se habet, & eius nos aliàs causas dedimus
plures. Vide caput 18 huius Disput.

Tertiò, nec error est, quod doceant damnatorum Spiritus bene a-
gere nihil; omnia agere nequiter. Et hoc, quia aliàs demonstratum
est, hîc repeti non debet. Vide 40. caput.

At quod ex his vniuersalem legem faciunt, & concludi volût
Spiritus omnes lucem fugere, & querere tenebras. probari non debet. Nam
neque omnes Spiritus malè agunt: neque si malè agerent, necessa-
riò adhuc fugerent lucem, & sectarentur tenebras.

Quot nos exempla protulimus Spirituum, qui interdum, etiam
in frequentissima hominum turba, molesti fuerunt? Neq; ij tan-
tùm ex eorum fuerunt numero; qui Deo erant grati; & quas con-
traxerant in corpore maculas, suppliciiis. quæ patienter sustinent,
deposuerunt; verùm etiam ex genere damnatorum; qui, si aliqui,
lucem fugere debuerunt.

Nec omnes Spiritus malè agunt; vt hoc nomine lucem fugere
dici debeant. purgandi siquidem, qui frequenter rebus viuentium
interfunt, tantum abest, vt malè agant; vt etiam vix malè agere pos-
se videantur. & Deum offendere.

Et vt malè agant omnes; non tamen necesse est lucem fugiant.
Nonne reperiuntur, qui gaudent, cum malefecerint, & exultant in rebus
peccatis? Prouerb. 2. qui peccatum suum, vt Sodoma predicant? Maiæ 3.
quibus frons est meretricis? qui erubescere nesciunt? Ierem. 6.

Quid igitur, dicet aliquis, Dominus eos dicit odisse lucem, qui malè
agunt? Respondeo ad Spiritus (de quibus nobis sermo est) parum
hoc facere. De hominibus loquitur Dominus. Sed nec omnes om-
nino homines Dominus complexus est: sed eos tantùm, qui non-

dum cum peccato scdus pepigerunt: necdum verecundiam de-
posuerunt; timorem repudiârunt. Denique, quid vt plurimum
accidere soleat, significauit Dominus.

CAP. LX.

*An obseratis ostijs, & bene munitis ianuis, qui-
bus ad locum aliquem accessus patet, à mole-
stia Spirituum contingat liberari
loci incolas.*

1. **V** Num quæstione proposita quæritur; sed tale, vt eius re-
solutio sine multorum definitione, absoluta & perfecta
esse nequeat. Nam & definiendum hîc est, Vtrum ab om-
nibus molestiis Spirituum sint liberi, qui obseratis ostiis
ipforum ad se ingressum prohibere conantur: & Vtrum si non ab
omnibus, saltem à pluribus & quibusdam certis: & Vtrum ali-
quando accidat, vt hac ratione omnis aditus Spiritus sit interclu-
sus, & ad homines accessus nullus pateat.

2. Et intid quidem certum est, *non omnes molestias hac ratione esse
sublatas.* nam cum molestiarum genera plura sint, quemadmodum
superius Capite 19. dictum est; & quædam percipiuntur *visu*, quæ-
dam *auditu*, quædam *tactu*, si ostia obserata prohibent, ne se oculis
viuentium offerant Spiritus, verberaque infligant, aut alio modo
tactum afficiant; certè non prohibent quin excitatis forinsecus tu-
multibus graues esse possint, atque molestias afferre illas, quæ au-
ribus percipiuntur. Aliquando cubiculi sui fores obserauit fir-
ma fera Alexander ab Alexandro, quemadmodum ipse testatur
lib. 7. Genialium dierum, cap. 27. sed quas non videbat, audiebat
horribiles species foris tumultuari, & cubiculi fores manibus
pulsare.

3. Sit illa ratio illorum, quæ visu percipiuntur; vt directè simu-
lachra sua ad oculos transmittât, & interpositis opacis corporibus
sensum afficere prohibeantur: postulet hoc sensus tactus, vt con-
iunctus esse debeat iis, à quibus mouetur, obiectis: sonorum, & tu-
multuum, qui aures diuerberant, alia conditio est. Nam directè
suas ad aures species diffundunt. nec tantam cum sensu, quantam
quæ sub tactum cadunt, postulant coniunctionem.

4. Ab *omnibus* igitur molestiis securi non sunt viuentes, qui se in-
cludunt, & Spiritibus ad se aditum præcludunt. An à *pluribus*? Hu-
ius definitio ex *conditione Spirituum*, qui molestant, petenda vi-
detur